

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 1/2018
26.09.2018. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Невенке Важић, председника већа, Веска Крстајића, Биљане Синановић, Милунке Цветковић и Соње Павловић, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Снежаном Меденицом, као записничарем, у кривичном предмету окривљене АА, због кривичног дела насиље у породици из члана 194. став 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљене – адвоката Драгана Смиљанића, поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Неготину ЗК бр.50/17 од 25.08.2017. године и Вишег суда у Неготину 4Кж1 бр.103/2017 од 15.11.2017. године, у седници већа одржаној дана 26. септембра 2018. године, једногласно, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснован, захтев за заштиту законитости браниоца окривљене АА – адвоката Драгана Смиљанића, поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Неготину ЗК бр.50/17 од 25.08.2017. године и Вишег суда у Неготину 4Кж1 бр.103/2017 од 15.11.2017. године, у односу на повреду закона из члана 439. тачка 1) Законика о кривичном поступку, док се исти захтев у осталом делу **ОДБАЦУЈЕ**, као недозвољен.

Образложење

Пресудом Основног суда у Неготину ЗК бр.50/17 од 25.08.2017. године, окривљена АА оглашена је кривом због извршења кривичног дела насиље у породици из члана 194. став 1. КЗ, за које дело јој је применом одредаба чланова 64. и 65. КЗ изречена условна осуда, тако што јој је утврђена казна затвора у трајању од три месеца и истовремено одређено да се ова казна неће извршити уколико окривљена у року од једне године од дана правноснажности пресуде не учини ново кривично дело.

Истом пресудом, окривљена је обавезана да суду на име паушала исплати износ од 5.000,00 динара, те да Основном јавном тужилаштву у Неготину на име трошкова кривичног поступка исплати износ од 3.599,00 динара, све у року од 15 дана, под претњом принудног извршења.

Окривљена је обавезана и да оштећеној ББ плати трошкове кривичног поступка, чија ће висина бити опредељена посебним решењем.

Пресудом Вишег суда у Неготину 4Кж1 бр.103/2017 од 15.11.2017. године, одбијена је као неоснована жалба браниоца окривљене АА – адвоката Драгана Смиљанића, а пресуда Основног суда у Неготину 3К бр.50/17 од 25.08.2017. године, потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда, захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљене АА – адвокат Драган Смиљанић, због битних повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 1) и став 2. тачка 1) ЗКП, те због повреде закона из члана 439. тачка 2) ЗКП, с тим што из образложења произилази да указује на повреду закона из члана 439. тачка 1) ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд укине побијане пресуде или да утврди да је побијаним пресудама учињена повреда кривичног закона и „ослободи окривљену АА одговорности да је извршила кривично дело из члана 194. КЗ“.

Врховни касациони суд доставио је примерак захтева за заштиту законитости Републичком јавном тужиоцу, сходно одредби члана 488. став 1. ЗКП, и у седници већа, коју је одржао без обавештавања Републичког јавног тужиоца и браниоца окривљене, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП) размотрио списе предмета, са правноснажним пресудама против којих је захтев за заштиту законитости поднет, па је након оцене навода у захтеву, нашао:

Захтев је неоснован у делу у којем се односи на повреду кривичног закона из члана 439. тачка 1) ЗКП, док је у осталом делу недозвољен.

Бранилац окривљене у захтеву за заштиту законитости истиче да су побијане пресуде донете уз повреду кривичног закона из члана 439. тачка 2) ЗКП, међутим из образложења захтева у вези са овом повредом произилази да бранилац указује на повреду из члана 439. тачка 1) ЗКП истицањем да се у радњама окривљене не стичу битни елементи кривичног дела насиље у породици из члана 194. став 1. КЗ, јер у конкретном случају оштећена није члан породице у смислу члана 112. тачка 28. КЗ. С тим у вези, у захтеву се наводи да су син окривљене, ВВ и оштећена ББ разведени и одјављени са адресе окривљене АА још јула месеца 1998. године, те да када се ради о ванбрачном супругу и родитељима другог ванбрачног супруга – тражи се да живе у заједничком домаћинству, па стога према ставу браниоца у конкретном случају није било услова да се примени члан 194. КЗ и окривљена АА огласи кривом због предметног кривичног дела.

Изложене наводе захтева за заштиту законитости Врховни касациони суд оцењује неоснованим, из следећих разлога:

Одредбом члана 112. став 28. Кривичног законика прописано је да се чланом породице сматрају: супружници, њихова деца, преци супружника у правој линији крвног сродства, ванбрачни партнери и њихова деца, усвојилац и усвојеник, хранилац и храњеник. Члановима породице сматрају се браћа и сестре, њихови супружници и деца, бивши супружници и њихова деца и родитељи бивших супружника, ако живе у заједничком домаћинству, као и лица која имају

заједничко дете или дете је на путу да буде рођено, иако никада нису живела у истом породичном домаћинству.

Дакле, према цитираној законској одредби, преци супружника у правој линији крвног сродства сматрају се члановима породице.

Имајући у виду да из изреке правноснажне пресуде јасно произилази да је окривљена АА критичном приликом у урачунљивом стању, са директним умишљајем, применом насиља и безобзирним понашањем угрозила спокојство члана своје породице - своје снаје, оштећене ББ, радњама ближе описаним у изреци, то у радњама окривљене стоје сви битни елементи кривичног дела насиље у породици из члана 194. став 1. КЗ, како то правилно закључују и првостепени и другостепени суд.

Како су, дакле, оштећена ББ, као снаја, и окривљена АА, као њена свекрва, чланови породице, у смислу одредбе члана 112. став 28. КЗ, то су неосновани наводи изложени у захтеву за заштиту законитости браниоца окривљене, којима се указује да у радњама окривљене нема битних елемената предметног кривичног дела, обзиром да оштећена и окривљена не живе у заједничком домаћинству.

Приликом доношења одлуке овај суд је имао у виду чињеницу да је бранилац окривљене уз захтев за заштиту законитости доставио пресуду Општинског суда у Неготину П бр. 933/98 од 20.07.1998. године о разводу брака оштећене ББ и ВВ, сина окривљене АА, као и потврду МУП-а РС ПУ Бор ПС Неготин од 16.07.2014. године, из које произилази да је оштећена ББ одјављена из домаћинства окривљене, међутим ове околности, као нове чињенице и нови докази достављени суду након правноснажности побијаних пресуда, представљају основ подобан за подношење захтева за понављање поступка, а не основ за подношење захтева за заштиту законитости у смислу одредбе члана 485. став 4. ЗКП. Стога је овај суд нашао да су наведене чињенице без значаја, а захтев за заштиту законитости браниоца окривљене у делу у којем указује на повреду кривичног закона из члана 439. тачка 1) ЗКП одбио као неоснован.

Бранилац окривљене АА у захтеву за заштиту законитости, као разлог подношења, истиче и битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 1) и став 2. тачка 1) ЗКП, међутим у образложењу захтева не наводи у чему се ове битне повреде састоје, већ с тим у вези истиче да оштећена ББ није снаја окривљене АА, већ бивша снаја, те да суд приликом доношења одлуке није са довољном пажњом ценио исказ окривљене – да се у време извршења кривичног дела оштећена налазила иза њеног сина ВВ, тако да њих две ни у једном тренутку нису биле ни у каквом контакту телима, као и да је критичном приликом син окривљене преврнуо агрегат који је пао на ногу оштећене, изражавајући при томе „сумњу у погледу издатог уверења о повредама оштећене ББ“.

Изложеним наводима захтева се, по оцени овога суда, указује на погрешно и непотпуно утврђено чињенично стање и полемиче са оценом доказа, дакле указује се на повреду одредаба члана 440. ЗКП, а из којих разлога, подношење

овог ванредног правног лека није дозвољено окривљеном преко браниоца, сходно одредби члана 485. став 4. ЗКП.

Најзад, истим захтевом указује се на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 2) ЗКП истицањем да у побијаним пресудама нису наведени разлози о чињеницама које су биле предмет доказивања, а да су наведени разлози у знатној мери противречни, као и да је изрека пресуде „нетачна и нејасна“, те на повреду одредаба члана 420. ЗКП, из којих разлога у смислу одредбе члана 485. став 4. ЗКП није дозвољено подношење захтева за заштиту законитости окривљеном преко браниоца.

Стога је Врховни касациони суд у овом делу захтев за заштиту законитости браниоца окривљене АА одбацио као недозвољен на основу члана 487. став 1. тачка 2) ЗКП.

Са свега изложеног, а на основу одредбе члана 491. став 1. ЗКП у делу у којем је захтев одбијен као неоснован, а на основу члана 487. став 1. тачка 2) у вези са чланом 485. став 4. ЗКП, у делу у којем је захтев одбачен као недозвољен, донета је одлука као у изреци.

Записничар-саветник
Снежана Меденица,с.р.

Председника већа-судија
Невенка Важић,с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић